

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Szabó Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály alperes ellen illetékügyben hozott határozat felülvizsgálata iránt indított perben a Pest Megyei Bíróság 2009. február 13-án kelt 1.K.27.309/2008/5. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 1.K.27.309/2008/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 62.400 (hatvankettőezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2003. június 18-án kelt és július 18-án illetékkiszabásra bejelentett adásvételi szerződéssel megvásárolta a helyrajzi számú ingatlant. A szerződés 7. pontjában rögzítették, hogy a felperes ingatlanforgalmazással foglalkozó gazdálkodó szervezet, aki az ennek megfelelő illetékkiszabást kéri.

A felperes az illetékkiszabással történő bejelentéskor egy kérelmet is benyújtott a Dunakeszi Körzeti Földhivatalhoz, amelyben az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 26.§ (1) bekezdés a/ pontja szerinti illetékmentesség megadását kérte azzal, hogy ennek hiányában az Itv. 23/A.§ (1) bekezdése szerint kéri az illeték megállapítását. Vállalta, hogy a telken négy éven belül lakóházat épít továbbeladás céljából. A Dunakeszi

Körzeti Földhivatal ezt a kérelmet az iratokkal együtt nem továbbította a Pest Megyei Illetékhivatal részére.

A Pest Megyei Illetékhivatal a vagyonszerzés után a 2003. november 18-án kelt 338452-01-2003. számú fizetési meghagyással a felperest 340.000 forint visszterhes vagyónátruházási illeték és 3.000 forint ingatlan-nyilvántartási eljárás illeték megfizetésére kötelezte. A fizetési meghagyásban figyelmeztette a felperest, hogy amennyiben a megszerzett ingatlant 2005. július 18-ig nem adja el és a határidő elteltét követő 15 napon belül a továbbértékesítést nem igazolja, a felperessel szemben az Itv. 23/A.§ (7) bekezdése szerinti szankciót alkalmazza. A felperes a fizetési meghagyást 2003. november 25-én szabályszerűen átvette, ellene jogorvoslattal nem élt, így a fizetési meghagyás 2003. december 11-én jogerőre emelkedett.

A felperes 2004. március 26-án előterjesztett beadványához csatolta azt a kérelmét, amelyet a földhivatalhoz 2003. július 18-án benyújtott. A kérelem eredeti példányát az illetékhivatal megkeresésére a Dunakeszi Körzeti Földhivatal 2004. június 23-án küldte meg az illetékhivatal részére, de a kérelem tárgyában határozat meghozatalára nem került sor.

Időközben a továbbértékesítési határidő eredménytelen eltelte miatt a Pest Megyei Illetékhivatal a 2006. május 22-én kelt 610873/2006. számú határozatával a felperes terhére 1.040.000 forint visszterhes vagyónátruházási illetéket írt elő pótlólag az Itv. 23/A.§ (7) bekezdése alapján azzal, hogy a továbbértékesítés nem került igazolásra.

A határozat ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, amelyben arra hivatkozott, hogy 2003. július 18-án a földhivatalhoz benyújtott kérelmében illetékmentesség megadását kérte, ezért kérte a pótelőírás törlését arra tekintettel is, hogy két éven belül az ingatlant beépítette és az ingatlanokat továbbértékesítette, a továbbértékesítésről az illetékhivatalnak hivatalból tudomást kellett szereznie, mivel a földhivatal a továbbértékesítésre vonatkozó adásvételi szerződéseket továbbította a hatóság részére.

Az alperes a másodfokú eljárását felfüggesztette az feltételes illetékmentesség megadása iránti felperesi kérelem jogerős elbírálásáig. Az elsőfokú hatóság a 2007. szeptember 3-án kelt 2867957202. számú határozatával az illeték megfizetésének felfüggesztésére irányuló kérelmet elutasította, ezt a határozatot az alperes a 1559512037. számú határozatával helybenhagyta. A jogerős határozat ellen a felperes keresetet nyújtott be, de a keresettől való elállás folytán a Pest Megyei Bíróság a pert a 2.K.26.321/2008/7. számú végzésével megszüntette.

A pótlólagos illetékfizetést előíró határozat elleni fellebbezést az alperes a 2008. március 13-án kelt 1559739407. ügyszámú, 1559764830. bárkódszámú határozatával bírálta el és az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt. Sérelmezte, hogy az Itv. 26.§ (1) bekezdés a/ pontja szerinti mentességi kérelmének nem adtak helyt, ennek elbírálása nélkül kötelezték olyan illeték megfizetésére, amelynek a feltételeit cégbizonyítvány benyújtásával nem is igazolta és törvénysértően szankciót alkalmaztak vele szemben, az illetékkiszabás kapcsán előírt továbbértékesítés igazolására adott határidő elmulasztása miatt. Sérelmezte továbbá a késedelmi pótlékra vonatkozó előírást is.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem találta megalapozottnak, azt ítéletével elutasította. Álláspontja szerint a felperes az adásvételi szerződésben az Itv. 23/A.§ (1) bekezdés szerinti illetékkedvezmény megadását kérte. Ezt a kérelmét az eljárás során nem vonta vissza, a fizetési meghagyással kiszabott illetékfizetési kötelezettségét nem vitatta, a fizetési meghagyás ellen nem élt jogorvoslattal, ezért az jogerőre emelkedett. Az illetékhivatal a felperesnek arról a kérelméről, amelyben elsődlegesen az Itv. 26.§ (1) bekezdés a/ pontja szerinti mentesség, másodlagosan az Itv. 23/A.§ (1) bekezdése szerinti kedvezmény megadását kérte, nem szerzett tudomást, csak a fizetési meghagyás jogerőre emelkedését követően. Ezt követően az illetékhivatal az Itv. 26.§ (1) bekezdés a/ pontja szerinti mentesség megadása tárgyában előterjesztett kérelmet elbírálta és arról jogerős határozatot hozott. A jelen per tárgyát képező határozat a jogerős fizetési meghagyás alapján az előírt továbbértékesítési határidő alatt a továbbértékesítés igazolásának elmulasztása miatti szankció, azaz a pótlólagosan illetékfizetést előíró határozat volt. Ebben az eljárásban sem a fizetési meghagyás jogszerűsége, sem az illetékmentesség tárgyában hozott határozatok jogszerűsége nem volt vizsgálható. A felperes az Itv. 23/A.§ (1) bekezdése szerint illetékkedvezmény megadása iránti kérelmét nem vonta vissza, az ezzel kapcsolatos fizetési meghagyás ellen jogorvoslattal nem élt, így a jogerős határozat előírásaiból fakadó kötelezettségének eleget kellett tennie, ennek elmulasztása folytán jogszerűen alkalmaztak vele szemben az Itv. 23/A.§ (7) bekezdése szerint szankciót. Az elsőfokú határozat a késedelmi pótlék fizetési kötelezettség tekintetében téves előírást tartalmazott, azonban ezt a másodfokú határozat orvosolta, ebből az okból a határozat hatályon kívül helyezése nem volt indokolt.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezése mellett az

elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését vagy a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Itv. 23.§ - helyesen: 23/A.§ - (2) bekezdését, 26.§ (11) bekezdését, valamint a fizetési meghagyás meghozatalakor hatályban volt, az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 26.§ (1) bekezdését. A felperes felülvizsgálati kérelmében sérelmezte, hogy a fizetési meghagyás jogszabálysértő, mert az illetékmentesség iránti kérelme elbírálása nélkül rendelkeztek az Itv. 23/A.§ (1) bekezdése szerinti illetékkedvezmény megadásáról, anélkül, hogy cégbizonyítvány csatolására sor került volna. A hatóság hivatalból vizsgálta, hogy a főtevékenysége szerint ingatlanforgalmazást végző vállalkozás és a hivatalbóli bizonyítást követően döntött az illetékkedvezmény megadásáról, a fizetési meghagyás kibocsátásáról. A hatóság a tényállást a fizetési meghagyás kibocsátásakor nem tisztázta, ezért követték el azt a jogszabálysértést, hogy nem az elsődleges kérelme szerinti illetékmentességről döntöttek. Mindebből következően álláspontja szerint a 2 %-os illetékkedvezményre vonatkozó szabályok nem alkalmazhatók, a határidő elmulasztása miatt szankció sem szabható ki vele szemben, legfeljebb az Itv. 21.§ (1) bekezdése szerinti illeték kiszabásának lenne helye.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a 2003. november 18-án meghozott és fellebbezés hiányában 2003. december 11-én jogerőre emelkedett fizetési meghagyás felülvizsgálatát kérte az Áe. 26.§ (1) bekezdésének, az Itv. 26.§ (11) bekezdésének a megsértésére való hivatkozással. A jogerős ítélet helytállóan állapította meg, hogy a per tárgya a pótlólagos illetékfizetést előíró határozat, a bíróság a fizetési meghagyás jogszerűségét nem vizsgálhatja a 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 109. § /3/ bekezdése alapján. A per tárgyához nem tartozó és a bíróság által felül nem vizsgálható határozattal kapcsolatos jogszabálysértést ezért a Legfelsőbb Bíróság nem vizsgálta. Megjegyzi a Legfelsőbb Bíróság, hogy a felperesnek módjában állt volna a fizetési meghagyás kézhezvételét követően fellebbezést benyújtani és abban előterjeszteni mindazokat a kifogásokat, amelyek az illetékmentesség iránti kérelmének elbírálatlanságára vonatkoztak. A felperes az illetékkedvezmény megadása iránti kérelmét az eljárás során nem vonta vissza, a fizetési meghagyás ellen nem fellebbezett, ezért a jogerős határozattal előírt illetékfizetési

kötelezettsége, illetve abból fakadóan a továbbértékesítés igazolásának kötelezettsége a felperest terhelte. Ennek elmulasztása folytán az illetékhivatal az Itv. 23/A.§ (7) bekezdése alapján jogszerűen alkalmazott szankciót.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, továbbá a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárási illetéket az Itv. 50.§ (1) bekezdése alapján 1.040.000 forint pertárgyérték után állapította meg. A Legfelsőbb Bíróság észlelte, hogy az elsőfokú bíróság a pertárgy értékét tévesen állapította meg, ezért tévesen rendelkezett a kereseti illeték fizetési kötelezettség mértékéről, azonban ezt a támadó felülvizsgálati kérelem hiányában ebben a kérdésben nem hozhatott döntést.

Budapest, 2010. március 1.

Dr. Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Sperka Kálmán sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírószági írnok